

SVEUČILIŠTE / UNIVERZITET "VITEZ"

VITEZ

Bosna i Hercegovina, Školska 23 72270 Travnik

Studentska služba Tel: 030 509 750; 030 509 761; 030 509 762; Fax: 030 509 759; E-mail: studentska.sluzba@unvi.edu.ba; **Nastavna služba** Tel: 030 509 763; E-mail: nastavna.sluzba@unvi.edu.ba; **Management** Tel: 030 509 754; E-mail: uprava@unvi.edu.ba; **Pravna služba** 030 509 753; E-mail: pravna.sluzba@unvi.edu.ba; **Finansije** Tel: 030 509 755; E-mail: racunovodstvo@unvi.edu.ba; **Informaciono-komunikacioni centar** Tel: 030 509 757; E-mail: salim.sabic@unvi.edu.ba; **Biblioteka**: E-mail: biblioteka@unvi.edu.ba

www.unvi.edu.ba

AUTOR UPUTSTVA: **REKTOR, prof.dr Nikola Grabovac**

Dana , 20.II.2012 godine

U P U T S T V O

ZA IZRADU DOKTORSKE DISERTACIJE

SADRŽAJ

1. UVOD.....	4
2. POJAM I ZNAČAJ DOKTORSKE DISERTACIJE	4
3. DOKTORSKI STUDIJ OD TRI GODINE	5
4. PROCEDURA POSTUPAKA I REDOSLJEDA AKTIVNOSTI.....	7
5. IZBOR I PRIJAVA TEME DOKTORSKE DISERTACIJE	7
6. SADRŽAJ PRIJAVE TEME DOKTORSKE DISERTACIJE.....	8
6.1. CURRICULUM VITAE (BIOGRAFIJA DOKTORANTA)	8
6.2. NASLOV TEME DOKTORSKE DISERTACIJE.....	8
6.3. OBRAZLOŽENJE NASLOVA TEME DOKTORSKE DISERTACIJE	8
6.4. RADNA STRUKTURA DOKTORSKE DISERTACIJE	8
6.5. PROBLEM, PREDMET I OBJEKT ISTRAŽIVANJA.....	9
6.6. TEMELJNA HIPOTEZA I POMOĆNE HIPOTEZE.....	9
6.7. KRATAK PRIKAZ SADRŽAJA POJEDINIH POGLAVLJA.....	10
6.8. SVRHA I CILJEVI ISTRAŽIVANJA.....	10
6.9. OCJENA DOSADAŠNJIH ISTRAŽIVANJA	11
6.10. NAUČNE METODE.....	11
6.11. OČEKIVANI NAUČNI DOPRINOS I REZULTATI ISTRAŽIVANJA.....	12
6.12. PRIMJENA REZULTATA ISTRAŽIVANJA.....	12
6.13. GANTOGRAM IZRADE DOKTORSKE DISERTACIJE	12
6.14. LITERATURA	13
6.15. IZJAVA O PRIJAVI TEME DOKTORSKE DISERTACIJE	14
7. OCJENA PODOBNOSTI KANDIDATA I POGODNOSTI TEME DOKTORSKE DISERTACIJE.....	14
8. IMENOVANJE MENTORA I NJEGOVA ULOGA	15
9. KOMISIJA ZA DOKTORAT	16
10. IZRADA I PISANJE DOKTORSKE DISERTACIJE	16
10.1. SVRHA I CILJ DOKTORSKE DISERTACIJE	16
10.2. ELEMENTI I DJELOVI DOKTORSKE DISERTACIJE	17
10.3. PREDGOVOR.....	18

10.4.	SAŽETAK	18
10.5.	SADRŽAJ (KAZALO).....	18
10.6.	UVOD.....	18
10.7.	POVJESNO – TEORIJSKI, RETROSPEKTIVNI I EKSPLIKATIVNI DJELOVI..	19
10.8.	ANALITIČKO – EKSPERIMENTALNI DJELOVI.....	19
10.9.	PERSPEKTIVNI DIO	20
10.10.	ZAKLJUČAK.....	20
10.11.	LITERATURA	20
10.12.	POPIS ILUSTRACIJA I POPIS PRILOGA	21
11.	OBIM (OPSEG) DOKTORSKE DISERTACIJE.....	21
12.	CITIRANJE TUĐIH ZNANJA, ZAKONA, TEORIJA	22
13.	OCJENA DOKTORSKE DISERTACIJE	22
14.	ODBRANA DOKTORSKE DISERTACIJE.....	24
15.	PROMOCIJA DOKTORA NAUKA.....	26
16.	UPOTREBA TITULE AKADEMSKOG ZVANJA	26
17.	PRIMJER ZA TEHNIČKU OBRADU DOKTORSKE DISERTACIJE	27
17.1.	KORICE DOKTORSKE DISERTACIJE (Primjer za sva četiri Fakulteta).....	27
17.2.	POTKORICA ILI UNUTARNJA STRANA DOKTORSKE DISERTACIJE (Primjer za sva četiri Fakulteta)	28
17.3.	STRUKTURA ILI KOMPOZICIJA DOKTORSKE DISERTACIJE – SADRŽAJ (Primjer za sva četiri Fakulteta).....	29

1. UVOD

Ovo Uputstvo ima cilj da pomogne kandidatima (studentima doktorskog studija, kandidatima za izradu i odbranu doktorske disertacije) pri izboru teme doktorske disertacije, njene prijave, pisanja i odbrane doktorskog rada.

Završavanjem studiranja na III ciklusu studija na Sveučilištu/Univerzitetu „Vitez“ realizira se kroz pisanje i odbranu doktorske disertacije i stjecanje naziva doktora nauka iz oblasti doktorskog studija.

Doktorski studij na Sveučilištu/Univerzitetu „Vitez“ realizira se prema Pravilima studiranja za III ciklus – doktorski studij po Bolonjskom procesu. Doktorski studij traje tri (3) godine odnosno šest (6) semestara a prema Nastavnom planu i programu za doktorski studij. Pravila studiranja za III ciklus i Nastavni plan za III ciklus možete naći na našoj web stranici. Pri izradi ovog Uputstva autor je koristio knjigu Ratka Zelenike „*Metodologija i tehnologija izrade znanstvenog i stručnog djela*“, Rijeka, 2000 godina. Dijelovi iz ove knjige se prenose u ovo Uputstvo pa se neće posebno citirati.

Prof.dr Ratko Zelenika je profesor na našem Sveučilištu/Univerzitetu „Vitez“ a predaje na magistarskom i doktorskom studiju. On je autor više knjiga iz oblasti pisanja znanstvenih knjiga koje se mogu naći u našoj biblioteci.

2. POJAM I ZNAČAJ DOKTORSKE DISERTACIJE

Svaka osoba koja se priprema na dugo, neizvjesno, vrlo zahtjevno i s mnogo zamki putovanje, koje bi trebalo sretno završiti stjecanjem najvišega akademskog stupnja doktora znanosti, trebala bi prije svoga starta sustavno i detaljno proučiti, upoznati i spoznati sve o postupku stjecanja doktorata znanosti. Sukladno tome može se cjelokupna problematika postupaka stjecanja doktora znanosti sustavno elaborirati u više tematskih jedinica: 1) opće značajke doktora znanosti, 2) ustanove za provedbu postupaka stjecanja doktora znanosti, 3) stjecanje doktora znanosti doktorskim studijem, 4) izbor i Prijava teme doktorske disertacije, 5) ocjena podobnosti teme disertacije i doktoranta , 6) izrada doktorske disertacije, 7) ocjena doktorske disertacije, 8) odbrana doktorske disertacije, 9) akademski stupanj doktora znanosti, 10) dostavljanje disertacije, 11) promocija doktora znanosti, 12) oduzimanje doktorata znanosti, i 13) počasní doktorati znanosti.

Bez obzira na način i postupak stjecanja doktorata znanosti, njegove su glavne značajke ove:

- Doktorat znanosti osigurava njegovu imatelju najvišu razinu znanja o tematici određenoga znanstvenog područja (npr. područja društvenih znanosti) , znanstvenog polja (npr. ekonomije), grane znanosti (npr. međunarodne ekonomije).
- Doktorat znanosti daje njegovu imatelju licencu da je primjerno osposobljen i znanstveno usavršen za znanstvena istraživanja i znanstvenoistraživački rad.
- Doktorat znanosti osigurava njegovu imatelju primjeren kvantum teorijskih i praktičnih (tj. aplikativnih) znanja o metodologiji i tehnologiji znanstvenog istraživanja (tj.

- fundamentalnih primjenjenih, disciplinarnih i vešedisciplinarnih istraživanja), odnosno solidan kvantum znanja o metodologiji i tehnologiji izrade znanstvenih i stručnih djela.
- Doktorat znanosti daje njegovu imatelju licencu da je znanstveno osposobljen za samostalni znanstvenoistraživački rad, odnosno samostalno znanstvenoistraživačko stvaralaštvo.

Doktorat znanosti vrlo često osigurava njegovu imatelju primjeren kvantum višedisciplinarnih znanja, odnosno interdisciplinarnih, multidisciplinarnih, transdisciplinarnih i pluridisciplinarnih znanja, koja mu omogućuju znanstveno osposobljavanje za voditelja ekspertnih timova.

Iako navedene značajke doktorata znanosti, teorijski promatrano, uzdižu doktore znanosti u visoke magične sfere znanja, sposobnosti, znanstvene osposobljenosti (...), realno i praktično promatrano treba shvatiti da je doktorat znanosti samo start, polazište, prva prava licenca, temeljna referenca, ulazna viza u svijet znanosti, svijet beskrajnih mogućnosti, svijet bez granica i ograničenja (...), a nikako i nikada cilj i kruna znanja, sposobnosti, (...).

Navedenim značajkama doktorata znanosti svakako bi trebalo dodati i još jednu ništa manje važnu značajku, a ta je da bi gornju dobnu granicu stjecanja doktoranta znanosti trebalo spustiti „ispod“ tridesete godine života svakog doktoranta, odnosno doktora znanosti.

Po izvornosti, originalnosti, kvalitetu i doprinosu znanosti pri kvantificiranju doktorske disertacije, znanstvenog magistarskog rada i diplomskog rada omjer bi bio 100:75:50.

3. DOKTORSKI STUDIJ OD TRI GODINE

Na Sveučilištu/Univerzitetu „Vitez“ Vitez postoji mogućnost studiranja, izrade i odbrane doktorske disertacije kroz Bolonjski proces 3+2+3. To je logičan slijed nastavka studija 3+2 po kojem doktorski studij kao III ciklus studija traje 3 (tri) godine po posebnom Nastavnom programu. U okviru tri godine uključeno je istraživanje, pisanje i odbrana doktorske disertacije.

Proces dokorskog studija preciziran je Pravilima studiranja za treći (III) ciklus – doktorski studij po Bolonjskom procesu.

Osnovni cilj dokorskog studija jeste da kandidat stekne duboka i specijalistička znanja iz užeg područja u kojem kandidat priprema doktorski rad, te da stekne potrebno znanje korištenja naučnih metoda i istraživačkih tehnika u užem području istraživanja, kako bi se osposobio da kreativno rješava kompleksne probleme iz svoje prakse odnosno kako bi se osposobio za dalji naučno istraživački rad.

Kroz izučavanje obaveznih predmeta studenti dokorskog studija ovladati će suvremenom metodologijom naučnog istraživanja kao i modernim kvantitativnim i kvalitativnim metodama istraživanja.

Kroz izučavanje izbornih predmeta i pisanje seminarskih radova iz oblasti doktorske disertacije, studenti dokorskog studija ovladati će najvišom razinom znanja o tematici određenog užeg naučnog područja.

Od ukupno 180 ECTS bodova koji se postižu na doktorskom studiju struktura po vrstama aktivnosti je sljedeća:

- 2 obvezna predmeta po 10 ECTS	20 ECTS
- 4 izborna predmeta po 10 ECTS	40 ECTS
- 4 seminarska rada po 5 ECTS	20 ECTS
- objavljen rad u časopisu	10 ECTS
- izbor i prijava doktorske disertacije	10 ECTS
- rad na doktorskoj disertaciji	70 ECTS
- odbrana doktorske disertacije	10 ECTS
	<hr/>
	UKUPNO 180 ECTS

Bodovanje, visinu ocjene i broj ECTS bodova vrši:

- Za dva obvezna predmeta: zaduženi profesori
- Za četiri izborna predmeta: Komisija za doktorat
- Za četiri seminarska rada: Komisija za doktorat
- Za objavljeni rad u časopisu: Komisija za doktorat
- Izbor i prijava teme doktorske disertacije: mentor
- Rad na doktorskoj disertaciji: mentor
- Odbrana doktorske disertacije: Komisije za odbranu

Doktorski studijski program realizira se na sljedeći način:

- u I semestru sluša se i polažu dva obvezna predmeta za sve fakultete i smjerove: „Kvantitativne i kvalitativne metode istraživanja“ i „Metodologija naučnog istraživanja“, pored toga u ovom semestru kandidati trebaju izvršiti izbor i prijaviti temu doktorske disertacije,
- na Fakultetu pravnih nauka studenti slušaju i polažu „Naučnu metodologiju prava“ umjesto predmeta „Kvantitativne i kvalitativne metode istraživanja“
- u II semestru sluša se i polaže jedan izborni predmet kao i piše i brani seminarski rad iz oblasti doktorske disertacije. Nastavlja se rad na doktorskoj disertaciji,
- u III i IV semestru struktura rada i aktivnosti je kao i u II semestru,
- u V semestru se piše i brani seminarski rad iz oblasti doktorske disertacije, objavljuje rad u časopisu, nastavlja se rad na doktorskoj disertaciji i polaže jedan izborni predmet.
- U VI semestru se završava rad na doktorskoj disertaciji i vrši predaja i odbrana doktorske disertacije.

Za realizaciju dokorskog studija utvrđen je „Rokovnik za ispitivanje i ocjenjivanje kao i realizacija drugih obaveza na doktorskom studiju“. U ovom Rokovniku precizno su navedene sve obveze i rokovi za svaki semestar a vezano za polaganje ispita, pisanje i odbranu seminarskih radova, rad na doktorskoj disertaciji itd. Rokovnik je sastavni dio Pravila studiranja za treći ciklus i može se naći na našoj web stranici.

4. PROCEDURA POSTUPAKA I REDOSLJEDA AKTIVNOSTI NA PRIJAVI I ODBRANI DOKTORSKE DISERTACIJE

Na Sveučilištu/Univerzitetu „Vitez“ usvojene su jasne i precizne „Procedure postupaka i redosljeda aktivnosti na prijavi i odbrani doktorske disertacije“ i koje su sastavni dio Pravila studiranja za III (treći) ciklus i mogu se naći na našoj web stranici.

Procedure postupaka i redosljeda aktivnosti podjeljene su u tri djela:

- a) Predhodne aktivnosti na najavi teme doktorske disertacije i najavi izbora mentora,
- b) Aktivnosti vezane za Prijavu teme doktorske disertacije i njeno odobravanje, i
- c) Aktivnosti vezano za rad nakon završenog pisanja doktorske disertacije i njena predaja i odbrana.

5. IZBOR I PRIJAVA TEME DOKTORSKE DISERTACIJE

Za izbor i prijavu teme doktorske disertacije iako ima sličnosti sa procedurom izbora teme magistarskog rada razlikuje se u kvalitetu, originalnosti i doprinosu znanosti pri čemu tema doktorske disertacije mora imati vrlo visok znanstveni nivo.

Izbor teme doktorske disertacije obavlja doktorant u dogovoru s potencijalnim mentorom. Tema takvoga rada mora tretirati problematiku iz onoga znanstvenog područja i polja znanosti u kojemu se doktorant znanstveno osposobljava i usavršava. Tema treba biti nova, aktualna, pogodna i korisna, a mora koncizno, nedvosmisleno i jasno izražavati bit sadržaja doktorske disertacije. Doktorant može predložiti novo tehničko-tehnološko rješenje, bitno unapređenje nekog modela, rješenja, ali uz uvjet da takvo rješenje, unapređenje modela, objavljeni rad ... mora biti standardno oblikovan i opremljen kao kvalitetan doktorski rad.

Nakon izbora teme doktorske disertacije doktorant piše Prijavu teme doktorske disertacije i najavljuje svoj prijedlog za mentora.

Prijava teme doktorske disertacije ima svoju formu i obvezan slijedeći sadržaj:

- a) Curriculum Vitae
- b) Naslov teme doktorske disertacije
- c) Obrazloženje naslova teme
- d) Radna struktura doktorske disertacije
- e) Problem, predmet i objekt istraživanja
- f) Temeljna hipoteza i pomoćne hipoteze
- g) Kratak prikaz sadržaja pojedinih poglavlja
- h) Svrha i ciljevi istraživanja
- i) Ocjena dosadašnjih istraživanja
- j) Naučne metode
- k) Očekivani naučni doprinosi i rezultati istraživanja
- l) Primjena rezultata istraživanja
- m) Gantogram aktivnosti izrade doktorske teze

- n) Literatura
- o) Izjava o prijavi teme doktorske disertacije

Prijavu teme doktorske disertacije vrši do kraja I semestra studiranja na doktorskom studiju.

6.SADRŽAJ PRIJAVE TEME DOKTORSKE DISERTACIJE

U prethodnom poglavlju navedeno je da Prijava teme doktorske disertacije ima obvezno 15 djelova.

Pri pisanju Prijave teme doktorske disertacije doktoranti mogu koristiti kao uzorak neke ranije napisane i prihvaćene teme doktorske disertacije a koju može dobiti kod voditelja dokorskog studija.

6.1.CURRICULUM VITAE (BIOGRAFIJA DOKTORANTA)

Curriculum vitae (Biografija doktoranta) sadrži najvažnije podatke o doktorantu kao:

- Lični (osobni) podatci: godina rođenja, mjesto rođenja, državljanstvo i sl.,
- Obrazovanje (osnovno, srednje i visoko),
- Mjesto i naziv institucije magistriranja,
- Naziv magistarske teme,
- Radno iskustvo (rad i napredovanje u struci),
- Osposobljavanje i usavršavanje,
- Članstvo i aktivnosti u važnijim udruženjima, ustanovama i institucijama,
- Popis objavljenih znanstvenih, znanstvenostručnih i stručnih djela,
- Sudjelovanje na znanstvenim skupovima, kongresima i simpozijima,
- Specijalizacije,
- Ostale kompetencije i informacije.

6.2.NASLOV TEME DOKTORSKE DISERTACIJE

Naslov teme doktorske disertacije mora biti nov, aktualan, inventivan, aktivan, koristan, naslov mora jednostavno, jasno i nedvosmisleno odražavati bit sadržaja takvoga rada, ne smije biti ni prekratak, a ni predug: mora sadržavati ključne riječi tematike koja se tretira u doktorskoj disertaciji, ni manje ni više od toga. Naslov doktorske disertacije nije složena rečenica s veznicom i ne smije sadržavati riječi koje se često rabe u govornoj frazeologiji, kao na primjer: uloga, značenje, mjesto, funkcije i sl.

6.3.OBRAZLOŽENJE NASLOVA TEME DOKTORSKE DISERTACIJE

Obrazloženje naslova teme doktorske disertacije je zasigurno najvažniji dio Prijave teme. Doktorant mora obrazložiti temu doktorske disertacije pri čemu mora naučno utemeljenim argumentima dokazati aktualnost, značaj i pogodnost teme odnosno naslova doktorske disertacije.

6.4.RADNA STRUKTURA DOKTORSKE DISERTACIJE

Radna struktura doktorske disertacije u suštini predstavlja sadržaj doktorske disertacije podjeljen na 6 – 8 poglavlja počevši od Uvoda do Zaključka. U fazi izrade doktorske disertacije radna struktura se može mjenjati i nadopunjavati.

6.5.PROBLEM, PREDMET I OBJEKT ISTRAŽIVANJA

Predmet istraživanja je dosta složeno i važno pitanje i usko je povezano sa problemom istraživanja.

Svaki problem nije problem istraživanja, a svaki problem istraživanja nije znanstveni problem istraživanja. Za doktorante karakteristično je sljepilo za probleme. Problem istraživanja specifičan je problem. To je onaj problem koji se ne može riješiti učenjem i studiranje, već je potrebno provesti znanstveno istraživanje da bi se došlo do novih znanstvenih spoznaja. Znanstveni problem istraživanja jest neka činjenica, pojava, fenomen ..., koji je za istraživača iznenađenje, nepoznat, neshvatljiv ..., koji proturječi postojećim teorijama i raspoloživom znanju, pretpostavkama ili očekivanjima i koji potiče na razmišljanje tražeći odgovor, objašnjenje ili rješenje. Neriješeni znanstveni problemi impliciraju određene štetne posljedice, zbog kojih bi ih trebalo znanstveno rješavati.

Problem istraživanja doktorant mora znanstveno, jasno, određeno i koncizno definirati.

Predmet i objekt istraživanja su dosta povezani i samim izborom naslova teme doktorske disertacije definira se objekt koji će biti predmet istraživanja. Sam predmet istraživanja može se realizirati na raznim objektima.

6.6.TEMELJNA HIPOTEZA I POMOĆNE HIPOTEZE

Ne ulazeći dublje u elaboriranje svih važnijih značajki i fenomena o hipotezama kao jednom od najvažnijih elemenata znanstvenih, znanstvenostručnih i stručnih pisanih djela, na ovome se mjestu nakon definiranja pojma hipoteza posebna pozornost posvećuje misiji i međuodnosu znanstvene hipoteze i pomoćnih hipoteza u Prijavi teme doktorske disertacije.

Što je hipoteza? Na to pitanje daje se odgovor: Hipoteza je pretpostavka ili tvrdnja o nekom fenomenu koja se može dokazati ili opovrgnuti. Dobra ili valjana hipoteza koja je adekvatna određenom projektnom zadatku u vezi s određenim objektima istraživanja i problemom istraživanja, a adekvatna je ona hipoteza koja je potvrdiva ili provjerljiva pravilima, zakonitostima, procedurama, postupcima ... metodologije znanstvenoga istraživanja i tehnologije znanstvenoga istraživanja.

U prijavi teme doktorske disertacije postavlja se znanstvena hipoteza, i to u jednoj jasnoj, jezgrovitoj, konciznoj ...rečenici, a mora sadržavati ključne riječi iz naslova, znanstvenoga problema istraživanja, znanstvenoga projektnog zadatka te objekta istraživanja. Znanstvena hipoteza u doktorskoj disertaciji znanstveno je utemeljena pretpostavka koju treba dokazati rezultatima znanstvenoga istraživanja (tj. znanstvenim činjenicama, znanstvenim zakonima, znanstvenim teorijama, kvantitativnim modelima ...), a odnosi se na sve bitne fenomene dokorskog rada kao cjelovitoga znanstvenoga projekta. Takva se hipoteza može nazvati i

makroznanstvena hipoteza, a treba je konkretizirati s više parcijalnih, odnosno pomoćnih hipoteza. Parcijalne ili pomoćne hipoteze logično je postaviti za svaki radni dio doktorske disertacije (tzv. "radni dijelovi" su svi dijelovi doktorske disertacije, osim "uvoda" i "zaključka"). Dokazivanjem parcijalnih, odnosno pomoćnih hipoteza dokazuju se pojedini segmenti znanstvene hipoteze, i tako doktoranti stvaraju intelektualni mozaik (svaki kamenčić u tom mozaiku predstavlja znanstvene činjenice kojima se dokazuje jedna od postavljenih parcijalnih hipoteza ...) znanstvenih argumenata kojima je dokazivana ili, još bolje, dokazana temeljna znanstvena hipoteza. U predstavljanju pomoćnih hipoteza doktorantima može pomoći pitanje Zašto se određene znanstvene činjenice o tome i tome predstavljaju u određenom dijelu? Što bi znanstvenim činjenicama trebalo dokazivati u određenome dijelu?

U Prijavi teme doktorske disertacije, nakon postavljanja znanstvene hipoteze i pomoćnih hipoteza (za svaki "radni" dio postavlja se po jedna pomoćna hipoteza, i to u jednoj jasnoj, jezgrovitoj, konciznoj ...rečenici, a mora sadržavati ključne riječi i bit dotičnoga djela ...), navode se jasno determinirani argumenti koji podupiru postavljenu temeljnu znanstvenu hipotezu, odnosno postavljene parcijalne, odnosno pomoćne hipoteze. Temeljno je metodološko pravilo da se za svaku parcijalnu, odnosno pomoćnu hipotezu formulira po jedan jasan, koncizan, jezgrovit ...argument, i to u jednoj rečenici.

Detaljnije o hipotezama možete naći u knjizi Ratko Zelenika „*Metodologija i tehnologija izrade znanstvenog i stručnog djela*“, Rijeka, 2000 godina str. 387-395.

6.7.KRATAK PRIKAZ SADRŽAJA POJEDINIHL POGLAVLJA

Kratak prikaz sadržaja pojedinih poglavlja iz radne strukture doktorant radi kroz jasno i koncizno (u par rečenica) navođenje sadržaja od Uvoda do Zaključka za svako poglavlje posebno.

6.8.SVRHA I CILJEVI ISTRAŽIVANJA

Znanstveno utemeljeno, jasno, koncizno, nedvosmisleno ... doktorant mora odrediti temeljnu svrhu i glavne ciljeve istraživanja koje rezultatima znanstvenoga istraživanja namjerava ostvariti u doktorskoj disertaciji. Svrha i ciljevi znanstvenoga istraživanja predstavljaju, u biti, znanstvenu misiju istraživanja koja bi omogućila rješavanje determiniranoga znanstvenoga problema, ostvarivanje znanstvenoga projektnog zadatka te dokazivanje temeljne znanstvene hipoteze i pomoćnih hipoteza.

U Prijavi teme doktorske disertacije svrha i ciljevi znanstvenoga istraživanja definiraju se i formuliraju u jednoj konciznoj, jasnoj, jezgrovitoj ... rečenici, koja mora sadržavati ključne riječi ne samo naslova, znanstvenoga problema istraživanja, projektnoga zadatka, znanstvene hipoteze i pomoćnih hipoteza nego i ključne riječi svih "radnih" dijelova. To, ustvari, znači da svrha i ciljevi istraživanja predstavljaju mikromisiju znanstvenoga istraživanja koja se odnosi na sve najvažnije fenomene doktorske disertacije.

Definirana svrha i ciljevi istraživanja, odnosno makromisija znanstvenoga istraživanja, može se konkretizirati s više konkretnih (pod) ciljeva istraživanja. Temeljno je metodološko pravilo da se za svaki "radni" dio znanstvenog doktorske disertacije formulira po jedan konkretan cilj znanstvenoga istraživanja. Pri formuliranju konkretnih ciljeva istraživanja (za svaki „radni“ dio definira se konkretan cilj istraživanja, i to u jednoj rečenici koja mora imati ključne riječi dotičnog dijela ...) može doktorantima pomoći pitanje: Što je misija istraživanja u dotičnome djelu znanstvenoga dijela dokorskog rada? Ili, Što se mora dokazati rezultatima istraživanja u nekome dijelu doktorske disertacije?

Preporučuje se doktorantima da, nakon definiranja temeljne svrhe i ciljeva znanstvenoga istraživanja, odnosno makromisije znanstvenoga istraživanja i posebnih konkretnih ciljeva istraživanja, postave na makroraznini više pitanja na koje bi trebali tijekom istraživanja, formuliranja i pisanog formuliranja rezultata istraživanja dati znanstveno utemeljene odgovore. Odgovori na takva pitanja moraju biti u funkciji rješavanja definiranoga znanstvenog problema istraživanja, ostvarivanja formuliranoga projektnog zadatka te dokazivanja postavljene temeljne znanstvene hipoteze i pomoćnih hipoteza. Čini se logičnim da bi bilo primjereno za svaki "radni" dio postaviti dva do tri pitanja.

6.9. OCJENA DOSADAŠNJIH ISTRAŽIVANJA

Ocjena današnjih istraživanja. Kritičkom znanstvenom kvalitativnom analizom svih objavljenih i javnosti dostupnih znanstvenih, znanstvenostručnih i stručnih djela i znanstvenih informacija u tuzemstvu i inozemstvu te znanstvenim činjenicama, doktorant bi koncizno morao dokazati tretiranu tematiku do trenutka podnošenja Naziva teme doktorske disertacije niti u BiH ni u svijetu, nije na koncipirani način u potpunosti znanstveno istražena, obrađena i javnosti prezentirana. Ako to doktorant ne može konzistentno dokazati, predložena tema nije pogodna za doktorsku disertaciju.

U obrazloženju teme i teza doktorske disertacije, a prije formuliranja cjelovite ocjene dosadašnjih istraživanja, doktorant je dužan navesti sve bibliografske jedinice koje je do toga trenutka proučio u vezi s tretiranom tematikom. Smatra se da bi takav popis trebao sadržavati više od 100 aktualnih bibliografskih jedinica.

6.10. NAUČNE METODE

Doktorant treba navesti sve znanstvene metode koje će koristiti u svom znanstvenom istraživanju i pomoću kojih će pokušati riješiti postavljeni znanstveni problem istraživanja i znanstveni projektni zadatak, dokazati postavljenu znanstvenu hipotezu i pomoćne hipoteze, ostvariti svrhu i ciljeve istraživanja, odgovoriti na postavljena pitanja. Pri tome bi trebalo kombinirati najmanje petnaestak znanstvenih metoda, a neke od njih i posebno precizno odrediti. Tako, primjerice, nije dovoljno samo navesti "matematička metoda", treba i konkretizirati takve metode, npr. metoda operacijskih istraživanja ili još konkretnije: linearno programiranje, dinamičko programiranje, teorija igara, mrežno planiranje, redovi čekanja itd.

Detaljnije o znanstvenim metodama možete naći u knjizi Ratko Zelenika „*Metodologija i tehnologija izrade znanstvenog i stručnog djela*“, Rijeka, 2000 godina str. 281-374.

6.11. OČEKIVANI NAUČNI DOPRINOS I REZULTATI ISTRAŽIVANJA

U Prijavi teme doktorske disertacije, doktorant mora veoma precizno, određeno, jasno, koncizno, jezgrovito, nedvosmisleno ... najaviti i determinirati očekivani znanstveni doprinos znanstvenoga istraživanja. Takav se doprinos određuje i formulira u teorijskom i aplikativnom smislu. Najavljeni i očekivani doprinos globalnoj znanosti mora biti izravno u funkciji rješavanja znanstvenoga problema istraživanja, ostvarivanja znanstvenoga projektnog zadatka, dokazivanja postavljene znanstvene hipoteze i pomoćnih hipoteza te ostvarivanja misije znanstvenoga istraživanja. Formuliranje očekivanoga doprinosa znanosti, koji se najavljuje u Prijavi teme doktorske disertacije mora biti sukladno temeljnim načelima, pravilima, zakonitostima ... određenoga znanstvenoga područja, polja i grane znanosti. I ne samo to. U formuliranju očekivanoga doprinosa znanosti u Prijavi teme doktorske disertacije doktorant mora dosljedno primijeniti temeljno pravilo metodologije i tehnologije znanstvenoga istraživanja, i to: za svaki "radni" dio znanstvenoga doktorskog rada formulirati u jednoj jasnoj, nedvosmislenoj, sadržajnoj, jezgrovitoj i konciznoj rečenici očekivani znanstveni doprinos znanstvenoga istraživanja.

6.12. PRIMJENA REZULTATA ISTRAŽIVANJA

Doktorant u Prijavi teme doktorske disertacije mora jasno, određeno i precizno navesti primjenu svojih rezultata istraživanja u:

- a) teorijskom smislu, i
- b) aplikativnom smislu.

Teorijski smisao podrazumjeva očekivani doprinos u znanosti navodeći konkretne i jasne činjenice gdje se to teorijski može primijeniti.

Aplikativni smisao podrazumjeva da doktorant vrlo određeno naznači gdje, kada, kako i uz koje pretpostavke naučni smisao može se aplikativno primijeniti u praksi.

6.13. GANTOGRAM IZRADE DOKTORSKE DISERTACIJE

Gantogram aktivnosti izrade doktorske disertacije predstavlja vremenski plan izrade doktorske disertacije. Gantogram se naziva po američkom inženjeru H. Gantt kao kreatoru dinamičkih planova.

Gantogram sadrži sve bitne aktivnosti koje su izravno povezane za prijavu teme i izradu doktorske disertacije, a sistematizirane su u devet skupina:									
Opis aktivnosti	2010. X-XII	2011. I-VI	2011. VII-IX	2011. X-XII	2012. I-III	2012. IV-VI	2012. VII-IX	2012. X-XII	2013. I-IV
1.Prikupljanje literaturne građe i znanstvenih informacija	3	6							
2. Prijava teme doktorske disertacije i nastavljanje istraživanja			3						
3.Proučavanje literarne građe i znanstvenih informacija				3	3				
4. Selekcija analiza i sinteza relevantnih činjenica, spoznaja, zakonitosti, teorija ...						3			
5. Anketiranje, konzultacije i razgovori s ekspertima i stvaranje parcijalnih i generalnih zaključaka							3		
6.. Pisano formuliranje rezultata istraživanja								3	
7.Pisanje teksta rukopisa, grafička i tehnička obrada teksta doktorske disertacije									2
8.Predaja prve verzije doktorske disertacije									1
9.Revidiranje teksta prema primjedbama i sugestijama mentora i članova Komisije za doktorat									1
Ukupno	31	3	6	3	3	3	3	3	4

U ovome su gantogramu bitne aktivnosti pri izradi doktorske disertacije sistematizirane u devet skupina koje se planiraju obaviti za ukupno 31 mjesec, odnosno po skupinama aktivnosti: $3+6+3+3+3+3+3+3+4=31$ mjesec, što bi moglo biti i realno ako se ima na umu činjenica da je doktorant prije podnošenja Prijave teme svoga dokorskog rada najmanje 12 mjeseci (tijekom prvog i drugog semestra studija) aktivno istraživao i proučava tematiku koju je planiro obraditi u svome doktorskom radu. Gantogram može pozitivno i poticajno djelovati na učinkovitost rada doktoranta.

6.14. LITERATURA

Pri kraju prijave navodi se literatura koja će se koristiti pri izradi doktorske disertacije.

Literatura se svrstava u četiri grupe:

1. Knjige. One se slažu po abecedi prezimena autora uz navođenje i koautora, izdavač, broj izdanja, mjesto izdanja, godine izdanja, naziv prevodioca (ako je knjiga prevedena) i sl.,
2. Članci, rasprave, priopćenja sa savjetovanja, studije. Potrebno je navesti osnovne i najvažnije podatke gdje je, kada, datum izdanja, ime autora i izdavača i sl.,
3. Ostali izvori mogu biti: konvencije, propisi, natuknice ili odrednice (preuzimanja iz enciklopedija, leksikona, rječnika za identifikaciju ostalih izvora (naziv dokumenta, izdavač, godina, vrsta propisa – zakona i njegov broj i datum itd.),
4. Nepotpisani napisi kao web stranice, službena priopćenja, drugi medijski izvori i sl.

6.15. IZJAVA O PRIJAVI TEME DOKTORSKE DISERTACIJE

U Prijavi teme doktorske disertacije doktorant izjavljuje da će doktorsku disertaciju izraditi potpuno samostalno uz korištenje navedene i citirane literature i uz pomoć mentora.

7. OCJENA PODOBNOSTI KANDIDATA I POGODNOSTI TEME DOKTORSKE DISERTACIJE

Izveštaj o podobnosti kandidata i pogodnosti teme doktorske disertacije piše Komisija za doktorat. O obvezama i pravima Komisije za doktorat vidi u tački 9. ovog Uputstva.

Komisiju za doktorat predlaže Vijeće za postdiplomske i doktorske studije a imenuje je Nastavno – naučno vijeće fakulteta uz suglasnost Senata.

Komisija za doktorat se sastoji od tri profesora (može i više) koji pišu i potpisuju Izveštaj o podobnosti kandidata (doktoranta) i pogodnosti teme doktorske disertacije. Izveštaj treba da se piše na dvadesetak stranica a mora da sadrži svih petnaest djelova (poglavlja) koji su navedeni u sadržaju Prijave teme doktorske disertacije. (vidi iz ovog Uputstva poglavlja od 6.1. do 6.15.). U zaključku po svakom poglavlju Komisija za doktorat mora dati svoj stav i mišljenje vezano za taj segment iz Prijave.

Kao najvažniji dio Izveštaja je zadnji dio koji glasi: Zaključak i prijedlog. U Zaključku Komisija konstatira da doktorant ispunjava sve potrebne i propisane uvjete za prijavljivanje teme. (ili ne ispunjava uvjete)

Ujedno Komisija zaključuje da je tema aktualna i pogodna (ili nije pogodna) za izradu doktorske disertacije. Na kraju Izveštaja Komisija daje svoj prijedlog da doktorant može nastaviti izradu doktorske disertacije.

Pri pisanju Izveštaja o podobnosti kandidata i pogodnosti teme Komisija za doktorat može koristiti kao uzorak ranije napisan kvalitetan Izveštaj za nekog drugog doktoranta a koji se može dobiti kod voditelja doktorskog studija.

Svi se navedeni elementi u ovome Izvještaju moraju sustavno, vrlo određeno, znanstveno utemeljeno, koncizno, jezično, stilski i terminološki kvalitetno elaborirati jer oni presudno utječu na ocjenu podobnosti doktoranta i pogodnosti teme doktorske disertacije, a on predstavlja ne samo doktoranta nego i članove Komisije i ustanove koja organizira i operacionalizira doktorski studij. Stoga se izradi toga Izvještaja mora posvetiti osobita pozornost. Bitno je olakšana izrada takvoga Izvještaja ako se piše na osnovi kvalitetne Prijave teme.

Komisija za doktorat svoj Izvještaj dostavlja na razmatranje i usvajanje na Nastavno-naučno vijeće fakulteta a na čiju odluku suglasnost daje Senat Sveučilišta/Univerziteta „Vitez“. Prije pisanja Izvještaja doktorant je obvezan da pred Komisijom za doktorat prezentira pomoću slajdova svoju prijavu i da odgovori na postavljena pitanja Komisije za doktorat.

8. IMENOVANJE MENTORA I NJEGOVA ULOGA

Mentor doktorantu je profesor angažiran u radu Sveučilišta/Univerziteta „Vitez“ a može biti u statusu vanjskog suradnika. Mentor treba da posjeduje zvanje redovnog ili vanrednog profesora iz užeg naučnog područja iz kojeg doktorant radi doktorsku disertaciju. Mentor može biti i emeritus. Docent nemože biti mentor na izradi doktorske disertacije.

Vijeće za postdiplomske i doktorske studije predlaže a Nastavno-naučno vijeće uz suglasnost Senata imenuje mentora.

U trenutku prihvaćanja Izvještaja o podobnosti doktoranta i pogodnosti teme doktorske disertacije imenuje se mentor, pri izradi njegovoga dokorskog rada. Doktorant ima određena prava da za mentora predloži kompetentnoga sveučilišnog nastavnika i znanstvenika za kojega može jamčiti da će s njime moći uspješno surađivati i da mu može svojim znanjem, vještinama i iskustvom pomoći u znanstvenom istraživanju i izradi doktorske disertacije.

Dobronamjeran, pozitivno orijentiran, susretljiv, komunikativan, etičan, moralan ... dobar mentor može iznimno mnogo pomoći doktorantu u znanstvenom istraživanju i izradi doktorske disertacije, posebice ako je stvarno kompetentan za određeno znanstveno područje, znanstvenu disciplinu ... i ako je veliki znalac metodologije i tehnologije znanstvenoga istraživanja.

Mentor vodi kandidata u njegovom teorijskom i istraživačkom radu i pruža mu pomoć u cjelokupnom procesu izrade rada kroz:

- izbor teme doktorske disertacije,
- formuliranje naslova teme doktorske disertacije,
- definiranje hipoteza
- postavljanje cilja, predmeta rada, naučnoistraživačkih metoda i načina njihovog rješavanja (polazna istraživanja),
- teorijsku obradu problema,
- utvrđivanje definicija, vrednovanje kriterijuma i strukture,
- izbor načina istraživanja, prikupljanja, obrade i analize podataka i verifikacije metoda istraživanja,
- konačno oblikovanje rada.

Mentor je član Komisije za doktorat ali nemože biti njen predsjednik.

9. KOMISIJA ZA DOKTORAT

U procesu doktorskog studija u trajanju od tri godine kao i u fazi izrade doktorske disertacije posebnu ulogu i važnost dobija Komisija za doktorat.

Ona ima zadatke da:

- a) Napiše Izvještaj o podobnosti kandidata i pogodnosti teme doktorske disertacije,
- b) Odobri četiri izborna predmeta na prijedlog doktoranta i mentora,
- c) Odobri četiri seminarska rada na prijedlog doktoranta i mentora.

NAPOMENA: Svi izborni predmeti i seminarski radovi moraju biti povezani sa temom doktorske disertacije.

- d) Bodovanje i ocjenjivanje četiri izborna predmeta,
- e) Boduje i ocjenjuje četiri seminarska rada.

Komisija za doktorat završava svoj rad nakon predaje doktorske disertacije u mekom povezu. Ocjenu kvaliteta doktorske disertacije vršiti će nova Komisija a ne Komisija za doktorat. Članovi Komisije za doktorat nemogu biti članovi Komisije za ocjenu doktorske disertacije, izuzev mentora.

Komisija za doktorat ima najmanje tri člana od kojih najmanje jedan nije u radnom odnosu na Sveučilištu/Univerzitetz „Vitez“. Članovi Komisije moraju biti iz naučne oblasti iz koje se piše i brani doktorska disertacija, od kojih najmanje dva člana moraju biti doktori nauka iz uže naučne oblasti iz koje se piše i brani doktorska disertacija a jedan član može biti iz šire naučne oblasti.

Predsjednik Komisije za doktorat mora biti iz uže naučne oblasti iz koje se piše i brani doktorska disertacija. Predsjednik Komisije za doktorat mora biti redovni ili vanredni profesor ili emeritus. Drugi član Komisije za doktorat je po pravilu mentor s tim da treći član Komisije može imati i niži nivo naučno – nastavnog zvanja odnosno imati izbor u zvanje docenta.

Detaljnije o obvezama i pravima Komisije za doktorat možete naći u posebnom Uputstvu – dokumentu a koji možete dobiti kod voditelja doktorskog studija.

10. IZRADA I PISANJE DOKTORSKE DISERTACIJE

10.1. SVRHA I CILJ DOKTORSKE DISERTACIJE

Sa stajališta doktoranta osnova je svrha i cilj izrade doktorske disertacije da uspješnom obranom svoga doktorskog rada, koji je samostalno izradio, stekne akademski stupanj doktora znanosti. Takva svrha i cilj, međutim, pretpostavlja i mnogobrojne druge svrhe i podciljeve, kao što su: 1) da se doktorant potpunije, dublje i opsežnije upozna s tematikom određenog polja ili grane znanosti, 2) da se doktorant znanstveno osposobljava i usavršava za samostalan znanstvenoistraživački rad, 3) da se doktorant osposobljava za aktivno i djelotvorno sudjelovanje u timskom znanstvenoistraživačkom radu, 4) da doktorant proširi, produbi i testira svoja znanja i

vještine o metodologiji i tehnologiji znanstvenoga istraživanja i 5) da doktorant stječe vještinu pisanja znanstvenih, znanstvenostručnih i stručnih djela.

Izradom doktorske disertacije, doktorant mora dokazati: 1) sposobnost primjene teorijskog i praktičnog znanja u samostalnoj obradi aktualne i do tada neobrađene teme (i tematike) znanstvenih, znanstvenostručnih i stručnih djela, 2) sposobnost primjene metodologije i tehnologije znanstvenoga istraživanja, 3) sposobnost korištenja relativnih tuđih spoznaja, stavova, znanstvenih činjenica, zakonitosti, teorija koje su objavljene u aktualnoj literaturi ili su pohranjene u bankama podataka, 4) sposobnost formuliranja rezultata istraživanja i vlastitih spoznaja do kojih je došao primjenom znanstvenoistraživačkog rada, 5) sposobnost pisanja tekstova znanstvenih, znanstvenostručnih i stručnih djela, 6) sposobnost da aktivno i učinkovito sudjeluje, individualno ili kolektivno u znanstvenoistraživačkom radu.

Iako u radu doktorske disertacije i znanstvenog magistarskog rada postoji dosta sličnosti u procedurama i tehnikama ipak značajna razlika postoji u kvalitetu izrade doktorske disertacije u odnosu na znanstveni magistarski rad koji se izražava u kvalitetu i obimu istraživanja, u naučnom doprinosu, u potvrđivanju hipoteza i definiranju uzročno posljedičnih pojava.

10.2. ELEMENTI I DJELOVI DOKTORSKE DISERTACIJE

Svaka doktorska disertacija bez obzira tretira li aktualne fenomene prirodnih, tehničkih, medicinskih, biotehničkih, društvenih ili humanističkih znanosti mora imati uobičajene i najvažnije elemente i dijelove koje je moguće predstaviti u univerzalnom modelu doktorske disertacije.

Najvažniji elementi i dijelovi doktorske disertacije koji se pozicioniraju redosljedom u tekstu doktorske disertacije jesu sljedeći: 1) *predgovor*, 2) *sažetak*, 3) *summary (ili sažetak na jednom od svjetskih jezika)*, 4) *sadržaj*, 5) *uvod (sa svim bitnim elementima)*, 6) *povijesno-teorijski, retrospektivni i eksplikativni dio (svaka doktorska disertacija mora imati onoliko ovih dijelova koliko ima objekata istraživanja, a, u pravilu, ima dva do tri objekta istraživanja)*, 7) *analitičko-eksperimentalni dio (najčešće doktorske disertacije imaju četiri do šest takvih dijelova)*, 8) *perspektivni dio*, 9) *zaključak*, 10) *literatura*, 11) *popis ilustracija*, 12) *popis priloga*, 13) *kazalo imena*, 14) *kazalo pojmova*, 15) *kazalo kratica*.

Prethodno navedeni elementi i dijelovi doktorske disertacije u biti predstavljaju njegovu strukturu ili kompoziciju. Struktura ili kompozicija doktorske disertacije sustavan je raspored međusobno povezanih svih dijelova (tj. elemenata) takvoga djela. Svaki dio doktorske disertacije ima svoju bitnu misiju i opseg u tekstu takvoga rada. Doktoranti koji izvrsno poznaju misiju svih elemenata doktorske disertacije u iznimnoj su i velikoj prednosti u odnosu na one koji nemaju potrebna znanja i vještine o tim elementima. Takva se prednost može izraziti i više desetak puta, i to u uštedenom vremenu i energiji, povećanju kvalitete i učinkovitosti ... u postupku sjecanja doktorata.

Najvažniji elementi i dijelovi doktorske disertacije, navedeni u “univerzalnom modelu doktorske disertacije“, ukratko se obrazlažu u nastavku, jer se tim elementima i dijelovima posvećuje posebna pozornost kao znanstvenom temelju akademske i znanstvene karijere.

10.3. PREDGOVOR

U doktorskim disertacijama obvezno se piše predgovor, a pozicionira se prije sadržaja. Predgovor je kratak, jasan, jezgrovit, a sadrži sljedeće: motive i razloge izbora teme i tematike koja se tretira u doktorskoj disertaciji, objektivne poteškoće koje su se javljale tijekom znanstvenoga istraživanja, formuliranja i predstavljanja rezultata istraživanja ... te konkretne zahvale svima onima koji su bili iskrena logistika doktorantu tijekom studiranja, usavršavanja, istraživanja, izrade ...doktorske disertacije.

10.4. SAŽETAK

U doktorskim disertacijama obavezan je sažetak, i to na nacionalnom jeziku i jednom (a može i više) svjetskom jeziku (npr. engleskom, njemačkom, francuskom, talijanskom ...).

Sažeci se mogu pozicionirati iza predgovora, a prije Uvoda, ili poslije literature na kraju teksta doktorske disertacije. Na početku se sažetka piše naslov doktorske disertacije, a na kraju teksta pišu se ključne riječi. U sažetku se iznosi kratak pregled, odnosno vrlo koncizan sadržaj, cjelovita informacija o najbitnijim fenomenima koji su elaborirani u doktorskoj disertaciji. Sažetak ima dvostruku namjenu: da posluži javnosti kao cjelovita informacija o doktorskoj disertaciji te da omogućí čitateljima brzu spoznaju bitnih informacija doktorske disertacije, a koje mogu poslužiti pri donošenju odluke hoće li ga detaljnije proučavati ili ne.

10.5. SADRŽAJ (KAZALO)

Kazalo ili sadržaj je jedan od najvažnijih dijelova i elemenata doktorske disertacije. Kazalo se obavezno pozicionira na početku doktorske disertacije, odmah iza predgovora, odnosno sažetka. Za doktorante i čitatelje kazalo predstavlja učinkovit putokaz, odnosno kompas pomoću kojega mogu vrlo brzo pronaći sve činjenice, spoznaje, informacije ... elaborirane u doktorskoj disertaciji. Sadržaj, u biti, predstavlja brojčano-tekstualni pregled dijelova i poddijelova doktorske disertacije pomoću kojega s veoma jednostavno i brzo pronalaze stranice na kojima su predočeni rezultatu znanstvenih istraživanja itd.

10.6. UVOD

U doktorskoj disertaciji uvod se piše obvezno. Uvod je početni dio doktorske disertacije, koji predstavlja ne samo takvo djelo nego i znanstveni lik autora, odnosno doktoranta. U uvodu doktorant uvodi sebe i čitatelje u područje istraživanja, u svijet fenomena koji se tretiraju u doktorskoj disertaciji, u njemu predstavlja: znanstveni problem istraživanja, znanstveni projektni zadatak, objekte znanstvenoga istraživanja, postavlja temeljnu znanstvenu hipotezu i pomoćne hipoteze, određuje svrhu i ciljeve istraživanja, daje ocjenu dosadašnjih istraživanja, navodi znanstvene metode te obrazlaže strukturu doktorske disertacije. Uvod se, u pravilu, piše nakon završnoga teksta rukopisa doktorske disertacije, i to u perfektu, iako doktorant tijekom izrade

svoje doktorske disertacije stalno mora imati na umu sve tematske jedinice svih dijelova i poddijelova doktorske disertacije.

Sukladno navedenim značajkama uvoda, uvod svake doktorske disertacije mora imati ovih šest elemenata i dijelova:

- (1) problem istraživanja, znanstveni projektni zadatak i objekti istraživanja,
- (2) znanstvena hipoteza i pomoćne hipoteze,
- (3) svrha i ciljevi istraživanja,
- (4) ocjena dosadašnjih istraživanja,
- (5) znanstvene metode, i
- (6) struktura ili kompozicija rada.

Uvod ne smije biti niti prekratak, a ni predug. Obično ima opseg oko 15-30 kartica.

10.7. POVJESNO – TEORIJSKI, RETROSPEKTIVNI I EKSPLIKATIVNI DJELOVI

Svaka doktorska disertacija ima u pravilu, dva do tri povijesno-teorijska, retrospektivna i eksplikativna dijela. Zašto? Zato što oni, u pravilu, imaju dva do tri bitna, odnosno primarna objekta istraživanja. To znači da se svaki objekt istraživanja elaborira u jednome posebnome dijelu. U tim dijelovima predstavljaju se aktualni fenomeni o objektima istraživanja, i to ciljano, racionalno ... na ograničenom prostoru (opseg tih dijelova obično iznosi maksimalno 18,5% cjelokupnoga opsega doktorske disertacije). U predstavljanju objekata istraživanja koriste se najaktualnije i globalne spoznaje, aktualne globalne znanstvene činjenice, aktualne globalne znanstvene zakonitosti, aktualne globalne znanstvene teorije, aktualni globalni znanstveni zakoni ... Povijesno-teorijski i eksplikativni dijelovi, predstavljaju znanstvenu platformu, znanstveni poligon, znanstvenu paradigmu ... na koju se nadograđuju rezultati istraživanja u vezi s rješavanjem znanstvenoga problema i projektnoga zadatka te dokazivanja znanstvene hipoteze ... doktorske disertacije. U ovom dijelu doktorske disertacije iznosi se globalna povijest proučavanih objekata istraživanja.

10.8. ANALITIČKO – EKSPERIMENTALNI DJELOVI

Svaka doktorska disertacija ima 4 – 6 posebna analitičko-eksperimentalna dijela. Ti su dijelovi u doktorskim disertacijama najvažniji, najzahtjevniji, najopsežniji ..., zahtijevaju najviše znanstvenoistraživačkog rada, najviše napora i energije, najviše rada, odnosno vremena provedenog “za stolom“ ili “na terenu“. Zašto? Razloga je zato mnogo. U tim se dijelovima rezultatima istraživanja mora na znanstveno utemeljen način, primjenom suvremenog znanstvenoga instrumentarija i primjenom suvremenih tehnologija znanstvenoga istraživanja, riješiti determinirani znanstveni problem istraživanja, ostvariti znanstveni projektni zadatak, dokazati postavljena znanstvena hipoteza, ostvariti svrha i ciljevi istraživanja ... koji su elaborirani u Prijavi teme doktorske disertacije. I ne samo to. U tim se dijelovima doktorske disertacije daje konzistentna dijagnoza “bolesti“ pojava, odnosno fenomena ... koji se nalaze u fokusu znanstvenoga istraživanja i objekata istraživanja konkretne doktorske disertacije.

Analitičko-eksperimentalni dijelovi, zbog svoje iznimno važne misije u doktorskim disertacijama, svojim opsegom participiraju u ukupnom opsegu doktorskih disertacija s oko 40%. U elaboriranju rezultata istraživanja, koji se predstavljaju u analitičko-eksperimentalnim

dijelovima doktorskih disertacija, doktoranti dokazuju svoje znanje, sposobnost, kritičnost, kreativnost, inovativnost, znanstveno-istraživačko iskustvo, motiviranost itd.

10.9. PERSPEKTIVNI DIO

Svaka doktorska disertacija mora imati perspektivni dio, dio vizije, dio budućnosti. Zašto? Odgovor na ovo pitanje direktan je, jednostavan, logičan, jezgrovit: Znanstveno utemeljena “bolest” koja se dijagnostificirala u analitičko-eksperimentalnim dijelovima doktorskih disertacija mora se “izliječiti” u perspektivnom dijelu takvih radova. U perspektivnom dijelu doktorske disertacije doktoranti nude znanstveno utemeljenu “terapiju” za izlječenje dijagnosticirane “bolesti”. Sastoji u sljedećim „lijekovima“: doktoranti predlažu nove modele, nova rješenja, nove mjere, nove instrumente, nove zakone, nove teorije ... među kojima treba preferirati one kvantitativne ...

Doktorske disertacije imaju, u pravilu, samo jedan perspektivni dio, koji ima opseg oko 17% u odnosu na cjelokupni opseg takvih radova. To je i razumljivo ako se ima na umu činjenica da doktoranti u perspektivnom dijelu nude, odnosno predlažu nove, originalne, izvorne, inovirane ... modele, rješenja, instrumente, znanstvene zakone, znanstvene teorije ... koji do toga trenutka nisu bili poznati u makro i globalnim znanstvenim industrijama. Biti globalni vizionar pretpostavlja ne samo obrazovane i znanstvene kompetencije nego, prije svega, kreativnost i inovativnost, a to znači i racionalnu, emocionalnu i socijalnu inteligenciju.

10.10. ZAKLJUČAK

Završni je dio doktorske disertacije zaključak. Zaključak, u biti, predstavlja sustavnu, konciznu i jezgrovitu sintezu svih relativnih spoznaja, znanstvenih činjenica, znanstvenih zakona, znanstvenih zakonitosti, znanstvenih teorija ... koji su opširnije elaborirani u povijesno-teorijskim, retrospektivnim i eksplikativnim dijelovima, analitičko-eksperimentalnim dijelovima te perspektivnom dijelu doktorske disertacije, a kojim je dokazana postavljena znanstvena hipoteza kao i više pomoćnih hipoteza ... U zaključku se ne navode tuđi citati i ne pišu se fusnote. Dijelovi, odnosno pasusi zaključka, ne označavaju se brojevima, nego se formuliraju kronološki prema strukturi doktorske disertacije. Zaključak ne bi smio biti ni prekratak ni preopširan, trebao bi iznositi najviše do osam posto od ukupnoga opsega doktorske disertacije.

10.11. LITERATURA

Popis bibliografski jedinica u “Literaturi” klasificira se sukladno uobičajenim standardima u četiri skupine: (1) knjige, (2) članci, rasprave, studije, priopćenja sa savjetovanja (3) ostali izvori: konferencije, propisi, natuknice, leksikoni, enciklopedije, riječnici i (4) nepotpisani napisi kao web stranice i sl.

Literatura se sistematizira po A, B, C, D metodi prezimena autora navođenjem slijedećih elemenata:

- Za Knjige: Prezime autora i koautora, ime autora i ko autora, naziv rada, izdavač, mjesto izdanja, godina izdanja.
- Za članke: Prezime autora i koautora, ime autora i koautora, naziv rada, naziv časopisa, broj i godina časopisa.
- Za radove sa stručnih i naučnih skupova: Prezime autora i koautora, ime autora i koautora, naziv rada, naziv naučnog skupa, organizator skupa, mjesto i godina skupa.
- Za radove sa interneta: Prezime i ime autora (ako je navedeno), naziv rada, naziv i adresa (URL) web sajta, datum pristupa web sajtu.
- Ostali izvori: navesti preciznu identifikaciju autora izvora.
-

10.12. POPIS ILUSTRACIJA I POPIS PRILOGA

a) Popis ilustracija. Sve bi ilustracije, a to su: tablice, grafikoni, sheme, zemljovid, crteži ..., ako su inkorporirani u tekst doktorske disertacije, popisuju kronološki posebno za svaku vrstu ilustracije na poseban popis (npr. popis tablica ...).

b) Popis priloga. Prilozi, kao na primjer: anketni upitnici, analitičke tabele, određene isprave i sl., popisuju se kronološki i na kraju se doktorske disertacije prilažu.

11. OBIM (OPSEG) DOKTORSKE DISERTACIJE

Obim (opseg) doktorske disertacije nije strogo normiran. Uobičajeno je da doktorska disertacija sadrži najmanje sedam a najviše deset međusobno povezanih poglavlja osim Uvoda i Zaključka.

Doktorska disertacija treba imati obim 150 – 300 stranica pri čemu na Fakultetu poslovne ekonomije i Fakultetu pravnih nauka trebaju imati obim bliže gornjoj granici a na Fakultetu poslovne informatike i Fakultetu zdravstvene njege obim se može kretati do 20% manje od gornje granice obima doktorske disertacije. U gornji obim stranica ne uključuju se prilozi (anketni upitnici, tabele, ilustracije, crteži i sl.). Međutim, to se ne odnosi ako se pojedine tabele, ilustracije, crteži i sl. sastavni dio teksta u doktorskoj disertaciji i služe kao nadopuna teksta.

Jedan univerzalni model obima stranica i procentualno učešće strukture po djelovima doktorske disertacije daje se u slijedećoj tabeli:

Redni broj	STRUKTURA RADA - POGLAVLJA	UDIO STRANICA		
		%	MINIMALNO	MAKSIMALNO
1.	PREDGOVOR	1,5 %	2	4
2.	SAŽETAK	0,5 %	1	2
3.	SADRŽAJ	1,5 %	2	4
4.	UVOD	10 %	15	30
5.	POVJESNO-TEORIJSKI, RETROSPEKTIVNI I EKSPLIKATIVNI DJELOVI (2 – 3 DJELA)	18,5 %	28	56
6.	ANALITIČKO – EKSPERIMENTALNI DJELOVI (4 – 6 DJELOVA)	40 %	60	120
7.	PERSPEKTIVNI DIO	17 %	24	50
8.	ZAKLJUČAK	8 %	12	24
9.	LITERATURA	1 %	2	3
10.	POPIS ILUSTRACIJA	0,5 %	1	2
11.	POPIS PRILOGA	0,5 %	1	2
12.	KAZALO: POJMOVA, IMENA I KRATICA	1,0 %	2	3
	UKUPNO DOKTORSKA DISERTACIJA	100,00 %	150	300

Pisnje doktorske disertacije ima svoju obveznu formu kojih se doktoranti moraju pridržavati. Ona su identična formi koja se primjenjuje pri pisanju znanstvenoga magistarskog rada ali sadržaj doktorske disertacije mora imati znatno viši nivo kvaliteta.

Precizirana su osnovna pravila pisanja kao: naslovnica, podnaslovna stranica, tip i veličina slova, veličina proreda, dimenzija margina itd. Neophodno je primjeniti pravila iz knjige Ratko Zelenika „*Pisana djela na poslijediplomskim znanstvenim magistarskim studijima*“, Rijeka 2011 godina, str. 149-156.

12. CITIRANJE TUĐIH ZNANJA, ZAKONA, TEORIJA

Dokumentacijska osnova rukopisa doktorske disertacije, bez obzira tretiraju li se u njima fenomeni znanstvenih područja prirodnih, tehničkih, medicinskih, biotehničkih, društvenih ili humanističkih znanosti, obuhvaća sljedeće:

Pravila citiranja tuđih znanja, saznanja, zakonitosti, teorija ... Što je citiranje? Pod citiranjem podrazumijeva se od riječi do riječi pisano ili usmeno navođenje tuđih dijelova teksta ili riječi koje se mogu izravno provjeriti. U doktorskoj disertaciji doktoranti moraju jasno odvojiti tuđi tekst, tuđe činjenice, tuđe spoznaje, tuđe zakone, tuđe podatke, tuđe informacije ... od vlastitoga teksta, vlastitih spoznaja, vlastitih činjenica itd. To oni moraju činiti uobičajenim sustavima fusnota. Općenito se smatra da je sav tekst u doktorskoj disertaciji “vlasništvo” doktoranta osim onoga koji je izravno citiran.

Izravno, doslovno, dosljedno ... preuzimanje tuđih spoznaja (npr. definicija ...) označuje se stavljanjem preuzetog teksta među znakove navođenja“...” i citiranjem tuđega dijela prema pravilima uobičajenih sustava citiranja (tj. sustava pisanja fusnota ...). kada se tuđi duži tekst “priprema” vlastitim riječima i kada se tuđe spoznaje ... interpretiraju na vlastiti način, tj. parafraziraju, mora se navesti izvor (tj. bibliografska jedinica) iz kojega su preuzeti. Preuzimanje tuđih spoznaja ... bez citiranja nedopušteno je i predstavlja plagijat. Posljedica svakog plagijata je oduzimanje titule doktora nauka.

Na našem Sveučilištu/Univerzitetu „Vitez“ prihvaćen je Europski sustav citiranja i ne koristimo američki ili Harvardski sustav citiranja.

Pored citiranja potrebno je poznavati način korištenja ilustracija (tablice, grafikoni, crteži, zemljovid, fotografije, sheme i slike).

Detaljnije upoznavanje sa citiranjem i tehnikama crtanja i korištenja ilustracija možete se upoznati u knjizi Ratko Zelenika „*Metodologija i tehnologija izrade znanstvenog i stručnog djela*“, Rijeka, 2000 godina, str. 453 – 497.

13. OCJENA DOKTORSKE DISERTACIJE

Doktorant po završetku pisanja doktorske disertacije i uz suglasnost mentora i Komisije za doktorat predaje u mekom povezu (radi eventualnih ispravki) četiri primjerka rada u tiskanoj verziji i jedan u elektronskoj formi.

Sa ovim činom prestaje dalja funkcija Komisije za doktorat i ona se raspušta. Mentor ima i dalje funkciju mentora do konačne odbrane doktorske disertacije.

Vijeće za postdiplomske i doktorske studije Sveučilišta/Univerziteta „Vitez“ predlaže Nastavno – naučnom vijeću novu Komisiju za ocjenu doktorske disertacije. Mentor može biti član nove Komisije ali i ne predsjednik Komisije za ocjenu doktorske disertacije. Ostali članovi Komisije za doktorat nemogu biti članovi Komisije za ocjenu doktorske disertacije

Doktorant može najranije u tijeku VI semestra predati doktorsku disertaciju, nakon suglasnosti mentora i Komisije za doktorat.

Nova Komisija za ocjenu doktorske disertacije ima najmanje tri člana od kojih najmanje jedan nije u radnom odnosu na Sveučilištu/Univerzitetu „Vitez“.

Članovi Komisije za ocjenu doktorske disertacije moraju biti iz naučne oblasti iz koje se brani doktorska disertacija a od kojih najmanje dva člana moraju biti doktori nauka iz uže naučne oblasti iz koje se brani doktorska disertacija a jedan član može biti iz šire naučne oblasti. Predsjednik Komisije za ocjenu doktorske disertacije mora biti iz uže naučne oblasti i imati izbor u zvanje redovnog ili vanrednog profesora ili emeritusa s tim da treći član može imati i niži nivo naučno – nastavnog zvanja odnosno izbor u zvanje docenta.

Drugi član Komisije za ocjenu doktorske disertacije po pravilu je mentor.

Komisija je dužna podnijeti Izvještaj o ocjeni doktorske disertacije u roku od 30 dana od dana imenovanja i dobijanja suglasnosti na Senatu.

Doktorska disertacija treba da bude korektno jezički, stilski i tehnički oblikovana u skladu sa suvremenim postupcima, tehnikom i tehnologijom izrade publikacija u oblasti naučnog i stručnog rada.

Rad se dostavlja članovima Komisije za ocjenu doktorske disertacije.

Jedan primjerak rada izlaže se u biblioteci Sveučilišta/Univerziteta „Vitez“.

Obavještenje da je doktorska disertacija izložena u biblioteci objavljuje se na web stranici Sveučilišta/Univerziteta.

Primjedbe na doktorsku disertaciju mogu se dostaviti organizacijskoj jedinici Sveučilišta/Univerziteta „Vitez“ u roku od 15 dana od dana isticanja obavještenja.

Komisija podnosi Izvještaj o ocjeni doktorske disertacije koji obuhvaća:

1. Biografija kandidata,
2. Osnovni podatci o radu,
 - 2.1. Obim rada,
 - 2.2. Struktura i sadržaj doktorske disertacije,
3. Naučne metode istraživanja koje su korištene u ovom radu,
4. Naučna i društvena opravdanost istraživanja,
5. Ostvareni rezultati istraživanja,
6. Ostvareni doprinos nauci,
7. Primjena rezultata istraživanja, (teorijski i aplikativno),
8. Mišljenje i prijedlog Komisije.

Članovi Komisije moraju pregledno i koncizno u svakom navedenom dijelu svoje ocjene jasno i nedvosmisleno ocjeniti kvalitet doktorske disertacije u pojedinostima i cjelini.

Premda se takvi Izvještaji pišu pregledno i koncizno, oni imaju opseg oko 10-20 kartica. Posebnu pozornost članovi Komisije moraju posvetiti formuliranju znanstvenog doprinosa doktorske disertacije, kao najvažnijem elementu Izvještaja, ali i najvažnijem obilježju doktorske disertacije. Ako je znanstveni doprinos upitan, prijeporan, "blijed", može doći u pitanje cjelokupno znanstveno istraživanje i uslijediti negativno mišljenje članova Komisije, odnosno može se Izvještaju dati negativna ocjena doktorske disertacije. Takve negativne i nepovoljne mogućnosti s dalekosežnim štetnim posljedicama doktoranti moraju imati na umu i snagom svoga intelekta, svojom sposobnošću i svojom marljivošću, uz pomoć mentora, ali i drugih dobronamjernih eksperata, takve mogućnosti moraju eliminirati.

Pri pisanju Izvještaja o ocjeni doktorske disertacije Komisija može koristiti kao uzorak ranije napisan i kvalitetan Izvještaj o ocjeni doktorske disertacije a koji se može dobiti kod voditelja doktorskog studija.

Najvažniji dio Izvještaja o ocjeni doktorske disertacije je mišljenje i prijedlog Komisije.

Mišljenje Komisije treba se izraziti u 5 – 6 pojedinačnih točaka u kojima se iznosi mišljenje o kvalitetu doktorske disertacije sa aspekta originalnosti, vladanje metodologijom znanstvenoistraživačkog rada, sadržajem, potvrđivanje znanstvenih hipoteza, ostvareni doprinos nauci i sl.

Prijedlog se izražava kroz 3 – 4 prijedloga u pravcu prihvatanja Izvještaja o ocjeni doktorske disertacije i nastavku odbrane doktorske disertacije.

Nastavno – naučno vijeće razmatra i usvaja Izvještaj o doktorskoj disertaciji i imenuje Komisiju za odbranu doktorske disertacije.

14. ODBRANA DOKTORSKE DISERTACIJE

Odbrana doktorske disertacije vrši se pred Komisijom za odbranu doktorske disertacije. Komisija za odbranu ima najmanje tri člana od kojih najmanje jedan nije u radnom odnosu na Sveučilištu /Univerzitetu „Vitez“. Članovi Komisije moraju biti iz naučne oblasti iz koje se brani doktorska disertacija. Mentor je po pravilu drugi član Komisije i on ne može biti predsjednik Komisije. Komisija za odbranu doktorske disertacije može biti ista kao i Komisija za ocjenu doktorske disertacije.

Doktorant može pristupiti odbrani doktorske disertacije po isteku trideset dana od dana kada je Nastavno - naučno vijeće fakulteta donijelo odluku o izvještaju Komisije za ocjenu doktorske disertacije, odnosno prihvatilo doktorsku disertaciju i dobilo saglasnost Senata Sveučilišta/Univerziteta „Vitez“.

Rješenje o odbrani doktorske disertacije dostavlja se doktorantu i objavljuje se na web stranici Sveučilišta/Univerziteta „Vitez“.

Odbrana doktorske disertacije vrši se pred Komisijom za odbranu i uz mogućnost prisustva publike – zainteresiranih.

Čin odbrane doktorske disertacije ima svečani karakter i standardnu proceduru a koja je sljedeća:

- a) Predsjednik Komisije za odbranu doktorske disertacije otvara postupak i pozdravlja sve prisutne,
- b) Predsjednik Komisije vodi cijeli postupak odbrane,
- c) Predsjednik Komisije čita osnovne podatke o doktorantu, rezultate o položenim ispitima i odbranim seminarima, kao i proces Prijave doktorske disertacije, odobrenje teme, ocjenu kvaliteta doktorske disertacije i sastav svih Komisija koje su bile uključene u proces Prijave i ocjene doktorske disertacije.
- d) Doktorant prezentira svoju doktorsku disertaciju koja traje maksimalno 30 minuta ali ne i kraće od 25 minuta. Prezentacija se vrši putem slajdova i usmenog obrazloženja. Izlaganje doktoranta mora biti jasno, jezgrovito i uvjerljivo. Moraju se navesti i naslov doktorske disertacije, postavljene hipoteze, doprinos naučnoj misli, istraživanje, mogućnost aplikacija, zaključak i konačni rezime svrhe i cilja doktorske disertacije.
- e) Članovi Komisije daju kraći osvrt na doktorsku disertaciju i obvezno postavljaju doktorantu 3 – 5 pitanja iz oblasti doktorske disertacije. Pitanja mogu postaviti i prisutne druge osobe.
- f) Doktorantu se ostavlja vrijeme od 20 minuta kako bi se pripremio za odgovore na postavljena pitanja.
- g) Odgovori doktoranta na postavljena pitanja moraju biti jasni i konkretni. Odgovori nesmiju biti šturi, površni i kratki jer to nisu ispitna pitanja nego odbrana doktorske disertacije odnosno iznošenje dodatnih stavova, informacija i obrazloženja koja je doktorant stekao kroz izradu doktorske disertacije. Na odbrani moguće je razviti raspravu, polemiku i replike. Ova faza odbrane može trajati 30 minuta i više i nije ograničena.
- h) Po završetku odgovora na pitanja Komisija za odbranu se povlači u drugu prostoriju i donose odluku da li je doktorant uspješno odbranio (ili nije) doktorsku disertaciju.
- i) Komisija za odbranu doktorske disertacije po povratku u salu za odbranu javno iznosi svoju ocjenu da je doktorant odbranio (ili nije) svoju doktorsku disertaciju. Komisija za odbranu ne donosi ocjene od 5 – 10. Ocjena je generalna: Doktorant je odbranio doktorsku disertaciju (ili nije odbranio). Predsjednik Komisije saopćava da je doktorant stekao akademski stupanj doktora nauka.
- j) Datum javne odbrane doktorske disertacije je datum stjecanja akademskog naziva: doktor nauka uz navođenje znanstvenog područja doktorata.
- k) O tijeku odbrane doktorske disertacije vodi se Zapisnik koji potpisuju svi članovi Komisije za odbranu i zapisničar.
Na Sveučilištu/Univerzitetu „Vitez“ usvojen je Protokol odbrane doktorske disertacije u kojem je preciziran proces odbrane doktorske disertacije odnosno početak odbrane ,
tijek odbrane, postavljanje pitanja, odgovora itd.
Protokol odbrane može se dobiti kod voditelja doktorskog studija.
Pored Protokola odbrane preciziran je tekst koji čita predsjednik Komisije za odbranu a odnose se na osnovne podatke o kandidatu, položene ispите, tijek prijave i prihvatanja teme doktorske disertacije kao i sastave svih članova Komisija koje su učestvovalе u

cjelom procesu realizacije doktorske disertacije. Ističe se ime mentora i Komisije za doktorat.

15. PROMOCIJA DOKTORA NAUKA

Promocija doktora nauka je javno i svečano uručivanje diplome doktora znanosti o čemu se putem javnih medija obavještava javnost. Diplomu dodjeljuje Rektor Sveučilišta/Univerziteta „Vitez“ Vitez na posebnoj svečanosti – promocija doktora znanosti.

Cijeli svečani postupak vodi Rektor a dekan fakulteta je promotor doktora znanosti koji je doktorirao na određenom fakultetu. Dekan fakulteta, kao promotor, o novom doktoru znanosti kratko, koncizno i jasno iznosi podatke: biografiju, obrazovanje, objavljeni radovi i sl. posebno treba dati kratki osvrt na doktorsku disertaciju, navesti ime mentora i njegovu ulogu kao i sastave Komisija koji su učestvovali u procesu prijave i odbrane doktorske disertacije.

Rektor čestita novom doktoru nauka, uručuje mu diplomu i naglašava da ubuduće može nositi i upotrebljavati akademsku titulu doktora znanosti. Ujedno novom doktoru upućuje par toplih i prigodni rečenica.

16. UPOTREBA TITULE AKADEMSKOG ZVANJA DOKTORA ZNANOSTI – DOKTORA NAUKA

Doktorant koji je odbranio doktorsku disertaciju stječe akademski stupanj doktora znanosti odnosno doktora nauka. Skraćeni naziv je: **dr.sc.**, na engleskom jeziku skraćeni naziv je : **D.sc.** (Doctor of Science) ili : **Sc.D.** (Doctor of Science)

Doktor znanosti (doktor nauka) je najviše mogući akademski stupanj. Tek po sticanju ovog stupnja moguće je krenuti u izbore nastavno – naučnih zvanja: docent, vanredni profesor i redovni profesor.
Emeritus je umirovljeni redovni profesor.

Na našem Sveučilištu/Univerzitet „Vitez“ donesen je Pravilnik o dodjeljivanju akademskih titula i diploma. Ovaj Pravilnik se nalazi na našoj web stranici.

Detaljnije o dodjeli diplome doktora nauka možete vidjeti u navedenom Pravilniku član 9 – 10.

Drugim Pravilnikom (Pravilnik o akademskim zvanjima na Sveučilištu/Univerzitetu „Vitez“) koji se , također, nalazi na našoj web stranici preciziraju se izbori u akademska zvanja (asistenti i nastavnici) i njihovo napredovanje.

Kratice akademskog stupnja doktora nauka stavlja osoba koja je odbranila doktorsku disertaciju ispred svoga imena i prezimena: **dr.sc. Pero Perić.**

17. PRIMJER ZA TEHNIČKU OBRADU DOKTORSKE DISERTACIJE

17.1. KORICE DOKTORSKE DISERTACIJE (Primjer za sva četiri Fakulteta)

SVEUČILIŠTE/UNIVERZITET „VITEZ“ VITEZ
FAKULTET _____
(navesti naziv fakulteta)

(upisati naslov doktorske disertacije)

DOKTORSKA DISERTACIJA

Mr: _____
(ime i prezime magistra)

VITEZ, _____
(godina)

17.2. POTKORICA ILI UNUTARNJA STRANA DOKTORSKE DISERTACIJE (Primjer za sva četiri Fakulteta)

SVEUČILIŠTE/UNIVERZITET „VITEZ“ VITEZ
FAKULTET _____
(navesti naziv fakulteta)

SMJER: _____

(upisati naslov doktorske disertacije)

DOKTORSKA DISERTACIJA

IZJAVA:

Ja _____ doktorant Sveučilišta/Univerziteta „Vitez“ Vitez odgovorno i uz moralnu, akademsku i krivičnu odgovornost izjavljujem da sam ovu doktorsku disertaciju izradio potpuno samostalno uz korištenje citirane literature i pomoć mentora i Komisije za doktorat.

Mr: _____

MENTOR: _____

KOMISIJA ZA DOKTORAT	KOMISIJA ZA OCJENU DOKTORSKE DISERTACIJE	KOMISIJA ZA ODBRANU DOKTORSKE DISERTACIJE
1. _____, predsjednik	1. _____, predsjednik	1. _____, predsjednik
2. _____, član i mentor	2. _____, član i mentor	2. _____, član i mentor
3. _____, član	3. _____, član	3. _____, član

Vitez, _____
(godina)

17.3. STRUKTURA ILI KOMPOZICIJA DOKTORSKE DISERTACIJE – SADRŽAJ
(Primjer za sva četiri Fakulteta)

PREDGOVOR

SAŽETAK

SADRŽAJ

1. UVOD

- 1.1. Problem istraživanja, znanstveni projektni zadatak i objekti istraživanja
- 1.2. Znanstvena hipoteza i pomoćne hipoteze
- 1.3. Svrha i ciljevi istraživanja
- 1.4. Ocjena dosadašnjih istraživanja
- 1.5. Znanstvene metode
- 1.6. Struktura ili kompozicija rada

2. 3. i 4. STAVITI ADEKVATNE NAZIVE ZA I. DIO, II. DIO I EVENTUALNO III. DIO POVIJESNO-TEORIJSKOG, RETROSPEKTIVNOG I EKSPLIKATIVNOG DIJELA (ZAVISNO OD BROJA OBJEKATA ISTRAŽIVANJA)

5., 6., 7., 8., 9. I 10. STAVITI ADEKVATNE NAZIVE ZA I.-VI. DIO ANALITIČKO-EKSPERIMENTALNIH DIJELOVA

NAPOMENA: U okviru ovih poglavlja mogu biti rezultati primarnih istraživanja ili primjera iz prakse.

11. STAVITI ADEKVATAN NAZIV ZA PERSPEKTIVNI DIO

12. ZAKLJUČAK

LITERATURA

POPIS ILUSTRACIJA (SLIKE, SCHEME I SL.)

POPIS PRILOGA (TABELE, GRAFIKONI I SL.)

POPIS: POJMOVA, IMENA, KRATICA